

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohlávkem ve věci

žalobce: **VCES a.s.**, IČO: 26746573
sídlem Praha 9 – Libeň, Českomoravská 2420/15, PSČ 190 00
zastoupeného Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem
sídlem Praha 1, 28. října 767/12, PSČ 110 00

proti
žalovanému: **OP papírna, s.r.o.**, IČO: 25128612
sídlem Olšany, č.p. 18, PSČ 789 62
zastoupenému Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem
sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, PSČ 110 00

o zrušení rozhodčího nálezu Rsp 159/2021 ze dne 12. 7. 2023

t a k t o:

- I. **Zamítá se** žaloba na zrušení rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky sp. zn. Rsp 159/21 ze dne 12. 7. 2023.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu **nákladů řízení** ve výši 10 890 Kč k rukám zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 10. 2023 domáhá zrušení rozhodčího nálezu vydaného dne 12. 7. 2023 Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v řízení vedeném pod sp. zn. 159/21. Žalobce uvádí, že dne 3. 5. 2021 podal vůči žalovanému žalobu k rozhodčímu soudu na zaplacení 48 295 864 Kč a 342 962,07 EUR s přísl. Žalovaný podle dne 13. 7. 2022 v rámci rozhodčího řízení vůči žalobci vzájemný návrh na zaplacení částky 51 077 899 Kč a 923 121,79 EUR s přísl. Rozhodčí soud ve věci rozhodl rozhodčím nálezem z 12. 7. 2023. Tento byl doručen právnímu zástupci žalobce 25. 7. 2023. Námitky žalobce směřují obsahově do výroků 3, 4, 5 a 6 rozhodčího nálezu, kterým bylo rozhodnuto o vzájemném návrhu žalovaného. Žalobce uvádí, že žalobce a žalovaný uzavřeli smlouvu o dílo z 13. 11. 2018, a dále související vedlejší smlouvu na opláštění z 15. 4. 2019 a další vedlejší smlouvu na ocelářské práce z 15. 4. 2019. Předmětem smluv o dílo byly práce žalobce na výstavbě haly pro žalovaného za účelem umístění stroje na výrobu papíru, spolu s veškerým souvisejícím zařízením a technologiemi. Žalobce v rozhodčí žalobě tvrdil, že na díle provedl veškeré specifikované práce, v důsledku čeho mu vznikla žalovaná pohledávka na zaplacení části ceny díla. Vzájemným návrhem žalovaný uplatnil nárok na smluvní pokuty za prodlení žalobce s jednotlivými milníky realizace předmětného díla, které byly ve vzájemném návrhu specifikovány a které v souhrny tvoří právě částku uplatněnou vzájemným návrhem. Žalobce namítá, že mu rozhodčí soud neposkytl možnost projednat obranu žalobce proti vzájemnému návrhu žalovaného ve smyslu § 31 písm. e) ZŘŘ. Namítá, že rozhodčí soud nepoučil žalobce podle ustanovení § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o tom, že zejm. neprokazuje svá skutková tvrzení ohledně toho, že milníky realizace díla byly řádně splněny, a dále ve smyslu § 118a odst. 2 o.s.ř. o tom, že otázku maximální výše smluvních pokut, námitky promlčení a zesplatnění smluvních pokut vyhodnocuje rozhodčí soud jinak, než sám žalobce. Žalobce dále namítá, že rozhodčí soud opomenul se vypořádat s tvrzeními žalobce, vyhodnotit důkazy žalobce a zdůvodnit, proč z některých důkazů neučinil žádná skutková zjištění, čímž mu znemožnil věc řádně projednat. Žalobce dále namítá, že rozhodčí soud rezignoval na funkci rozhodovacího orgánu, když ponechal právní hodnocení na znalci žalované, konkrétně společnosti STATIKUM, z jejíhož posudku čerpal právní závěry namísto závěrů skutkových. Dále žalobce namítá, že rozhodčí soud pochybil, když neodmítl vzájemný návrh žalovaného pro jeho neprojednatelnost a naopak žalovaného dodatečně poučoval ve smyslu § 43 odst. 1 o.s.ř. o nutnosti odstranění vad tohoto podání, čímž žalobce vůči žalovanému nedůvodně znevýhodnil. Konečně žalobce namítá, že rozhodčí soud pochybil, neboť žalovaného opakovaně vyzýval k uplatnění vzájemného návrhu, čímž rovněž nastavil stav nerovného postavení stran. Konkrétní odůvodnění jednotlivých důvodů pro zrušení rozhodčího nálezu soud popisuje dále níže.
2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, žalobu považuje za nedůvodnou a navrhuje tuto zamítnout. Žalovaný předně namítá, že žalobci byla poskytnuta více než dostatečná možnost věc před rozhodčí projednat. Žalobce předložil soudu celkem 20 vyjádření, o celkovém rozsahu více než 500 stran, předložil 382 listinných důkazů, které rozhodčí soud provedl; žalobci bylo umožněno účastnit se všech tří ústních jednání. Žalovaný tak namítá, že žalobce podanou žalobou skrytě usiluje o věcný přezkum jinak jednomyslně přijatého rozhodčího nálezu, který vadami, které by byly důvodem pro jeho zrušení, rozhodně netrpí. Obecně žalovaný namítá, že byl v rozhodčím řízení dodržen potřebný standard řízení, tedy by v zásadě neměla nastat situace, kdy by účastník byl zkrácen na svém právu projednat věc před rozhodci, aby tak byl dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalovaný popisuje konkrétní průběh rozhodčího řízení, vč. podání jednotlivých stran, a na tomto dokládá, že žalobci byla poskytnuta rozsáhlá možnost, jak po stránce skutkové právní, tak důkazní, argumentovat. Pokud jde o odůvodnění rozhodčího nálezu, pak tento byl dle žalovaného odůvodněn zcela nadstandardně, čítá 113 stran a obsahuje podrobné odůvodnění. K námitce nedostatku poučení dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. žalovaný namítá, že rozhodčí nález není založen na

závěru, že by žalobci bylo kladeno k tíži, že neunesl břemeno tvrzení či břemeno důkazní, tedy toto důvodem pro zrušení rozhodčího nálezu být nemůže. Žalobce totiž pouze nesouhlasí s tím, jak rozhodčí soud hodnotil provedené dokazování. Pokud jde o tvrzenou absenci poučení dle § 118a odst. 2 o.s.ř., pak ani zde není rozhodčí nález založen na neunesení břemene tvrzení či břemene důkazního; soud pouze projevil odlišný právní názor od žalobce, nikoliv však v rozsahu, který by odůvodňoval poskytnutí tohoto poučení. Pokud jde o namítané nedostatky odůvodnění rozhodčího nálezu, pak toto odůvodnění shledává žalovaný za plně dostačující, poukazuje na to, že rozhodčí soud provedl veškeré listinné důkazy žalobce, kterými zpochybňoval důvodnost pohledávek na zaplacení smluvních pokut ze vzájemného návrhu, rozhodčí soud odmítl pouze provést důkazy žalované, a to pro jejich nadbytečnost. Pokud je namítáno, že rozhodčí soud řešil právní otázky prostřednictvím znaleckého posudku žalované (STATIKUM), pak žalovaná uvádí, že tomu tak není, avšak i případné pochybení, kterým by rozhodčí soud považoval určitou otázku za skutkovou a nikoliv právní, nemůže podléhat přezkumu obecného soudu, neboť by se jednalo o věcný přezkum rozhodčího nálezu. Rozhodčí soud se navíc důkladně vypořádal s tím, proč vyšel ze závěru znaleckého posudku STATIKUM, který předložila strana žalovaná. Pokud je namítáno, že rozhodčí soud neodmítl vzájemný návrh dle § 43 o.s.ř., pak žalovaný namítá, že v první výzvě, obsažené v procesním usnesení číslo 10, byl obžalovaný vyzván k odstranění vad podání za situace, kdy rozhodčí soud nerozporoval způsob uplatnění smluvních pokut způsobem, kdy jsou uplatněny všechny, avšak nárokována je pouze část ze součtu celku všech těchto smluvních pokut, na což žalovaný řádně reagoval; až na základě procesního usnesení číslo 11 byl žalovaný vyzván k tomu, ať si vybere, které konkrétní smluvní pokuty tedy v řízení uplatňuje, na což žalovaný opět reagoval; tedy žalovaný vždy reagoval přesně na výzvu k odstranění vad, jak toto požadoval rozhodčí soud a nenastala tak situace, kdyby by jeho vzájemný návrh měl být odmítnut. Žalovaný závěrem odmítá, že by byl vyzván rozhodčím soudem k uplatňování protižaloby, žalovaný pouze reagoval na situaci, kdy rozhodčí soud odmítl se zabývat započtením jeho pohledávek v rámci procesní obrany z důvodu jejich složitosti a fakticky mu tak nezbylo nic jiného, než vznést vzájemný návrh (za který zaplatil i související poplatky).

3. Ze spisu rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky sp. zn. Rsp 159/21 soud zjistil následující. Žalobce podal dne 3. 5. 2021 žalobu na úhradu částky 48 295 864 Kč a 342 962,07 EUR proti žalovanému; žaloba čítá sedm stran. Žalovaný reagoval vyjádřením z 9. 6. 2021 v rozsahu devíti stran. Žalobce na toto reaguje vyjádřením z 15. 9. 2021, které čítá 157 stran, ve kterém je navrženo 306 důkazů a kterým se komplexně k reakci žalovaného vyjadřuje; tomuto obsáhlému vyjádření předchází ještě stručné vyjádření žalobce rovněž z 15. 9. 2021, v rozsahu devíti stran. Žalovaný zasílá stručnou dvoustránkovou reakci ze dne 4. 10. 2021. Žalobce na toto reaguje vyjádřením z 5. 10. 2021 v rozsahu dvou stran. Dne 15. 9. 2021 rozhodčí soud obdržel repliku žalobce s označením důkazů, které jsou zakládány do spisu; jedná se o zmiňovaných 306 důkazních návrh žalobce. Žalovaný poté reaguje vyjádřením z 15. 12. 2021 v rozsahu 76 stran s návrhem 23 důkazů. Rozhodčí soud v mezidobí vydává procesní příkazy č. 1–3; na příkaz číslo 3 reaguje žalobce 3. 3. 2022, žalovaný reaguje rovněž 3. 3. 2022. Žalovaný zasílá 14. 4. 2022 stanovisko před nařízeným jednáním. Rozhodčí soud v mezidobí vydává procesní příkaz č. 4 a 5. Jednání před rozhodčím soudem se koná 21. 4. 2022. Na toto reaguje žalobce vyjádřením z 9. 5. 2022, v rozsahu 12 stran. Žalobce reaguje na procesní příkaz číslo 3 dne 17. 5. 2022; žalovaný reaguje na procesní příkaz číslo 5 dne 18. 5. 2022 a informuje o možném mimosoudním řešení předmětu sporu. Žalobce informuje rozhodčí soud 20. 5. 2022 o výsledcích mimosoudního jednání. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 6 dne 23. 5. 2022. Žalovaný zasílá dne 23. 5. 2022 (v rozsahu 14 stran) informace před nařízeným jednáním rozhodčího soudu. Jednání rozhodčího soudu se koná 25. 5. 2022. Žalobce reaguje na průběh podáním z 30. 6. 2022, v rozsahu 13 stran, vyjadřuje se mimo jiné k důkazům žalobkyně, které rozhodčí soud neprovedl, a zasílá vyjádření k důkazům žalovaného. Žalovaný reaguje na druhé jednání vyjádřením z 30. 6. 2022 (v rozsahu 19 stran). Dne 30. 6. 2022 podává žalovaný vzájemný návrh, kterým se domáhá po žalobci úhrady částky 51 077 899 Kč s přísl., a dále plnění ve výši 923 121,79 EUR s přísl.

Žalobce je o tomto informován rozhodčím soudem a na toto reaguje 26. 7. 2022, kdy potvrzuje přijetí vzájemného návrhu. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 7 dne 1. 8. 2022; na toto reaguje žalobce dne 3. 8. 2022; žalovaný reaguje 5. 8. 2022. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 8 dne 9. 8. 2022. Žalobce zasílá procesní vyjádření k vzájemnému návrhu žalovaného dne 19. 8. 2022, poté žalobce reaguje 27. 9. 2022 věcným vyjádřením k protinávru žalovaného ze dne 30. 6. 2022 (toto vyjádření žalobce čítá celkem 200 stran; soud z tohoto zjišťuje, že se zde žalobce detailně vyjadřuje k jednotlivým milníkům plnění předmětného díla, přičemž odkazuje na konkrétní důkazy; to vše v návaznosti na podaný vzájemný návrh z 30. 6. 2022). Žalobce poté zasílá soudu i informativní překlad věcného vyjádření k protizalobě žalované, a to 3. 10. 2022. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 9 dne 12. 10. 2022; na toto reaguje žalovaný 20. 10. 2022. Rozhodčí soud poté vydává procesní příkaz číslo 10 dne 2. 11. 2022; na toto reaguje žalovaný přípisem z 10. 10. 2022. Žalobce reaguje na dupliku odpovědi žalovaného na procesní příkaz číslo 10 dne 18. 11. 2022 a zasílá stručné prohlášení k duplice dne 21. 11. 2022. Rozhodčí soud poté vydává procesní příkaz číslo 11 dne 21. 11. 2022; žalovaný žádá o prodloužení lhůty k vyjádření dne 22. 11. 2022; rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 12 dne 22. 11. 2022; žalovaný poté reaguje na procesní příkaz 11 a 12 podáním z 30. 11. 2022, které čítá 15 stran. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 13. dne 5. 12. 2022. Žalovaný poté ještě zasílá 6. 12. 2022 opravu vzájemného návrhu v reakci na procesní příkazy číslo 11 a 12. Žalobce reaguje dne 20. 12. 2022 v rozsahu 16 stran na reakci žalovaného na procesní příkazy číslo 11 a 12 a opravu vzájemného návrh. Na toto ve stručnosti reaguje ještě žalovaný dne 9. 1. 2023. Další jednání rozhodčího soudu se koná 18. 1. 2023. Žalovaný reaguje na usnesení vydané na tomto jednání dne 18. 1. 2023; žalobce reaguje přípisem z 8. 3. 2023 zahrnujícím vyjádření v návaznosti na třetí ústní jednání. Žalovaný se vyjadřuje k pravosti důkazů předložených žalobcem dne 8. 3. 2023 v rozsahu 38 stran, zasílá následně ještě překlad. Žalobce poté zasílá vyjádření z 8. 3. 2023 v reakci na jednání z 18. 1. 2023 (zahrnující 25 stran). Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 14 dne 3. 4. 2023; žalobce na toto reaguje přípisem z 2. 5. 2023 v rozsahu 24 stran, zahrnující souhrnné vyjádření. Žalovaný reaguje na tento procesní příkaz podáním z 2. 5. 2023 obsahujícím detailní vyjádření na celkem 73 stranách a návrh dalších 64 důkazů. Žalobce na toto stručně reaguje dne 18. 5. 2023. Žalovaný ještě reaguje 18. 5. 2023. Rozhodčí soud vydává procesní příkaz číslo 15 dne 5. 6. 2023. Strany následně vyčíslují náklady řízení a rozhodčí nález je poté rozhodčím soudem vydán dne 12. 7. 2023.

4. Z rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky z 12. 7. 2023, sp. zn. 159/21 soud zjistil, že tímto rozhodčí soud rozhodl ve věci vedené pod shodnou sp. zn., a to jak o žalobě vznesené žalobcem, a to výroky 1 a 2, tak o vzájemném návrhu žalovaného z 30. 6. 2022, pod výroky 3, 4 a 5; výroky šest a sedm jsou výroky nákladovými. Rozhodčí soud v rozhodčím nálezu, který čítá 113 stran, předně obsáhle rekapituluje podání jednotlivých stran, včetně jejich právní argumentace, z čehož soud zjišťuje, že stranám byla opakovaně dána dostatečná možnost vyjádřit se ke všem aspektům žaloby podané v rozhodčím řízení, tak vzájemného návrhu, tak, jak o těchto je následně rozhodčím soudem rozhodnuto. V bodech 314. a následujících se rozhodčí nález věnuje odůvodnění rozhodnutí o žalobním návrhu (tohoto se však návrh na zrušení rozhodčího nálezu po obsahové stránce netýká). V bodech 376 a následujících odůvodnění rozhodčího nálezu je pak rozebrána argumentace rozhodčího soudu k odůvodnění jeho rozhodnutí pokud jde o vzájemný návrh žalovaného z 30. 6. 2022. V rámci tohoto odůvodnění se rozhodčí soud zabývá rozбором 15 nároků na smluvní pokuty, které jsou uplatněny dle samotné hlavní smlouvy, a dále rozboru tří nároků na smluvní pokuty uplatněných podle vedlejší smlouvy na opláštění. Zejména v bodě 392 specifikuje jednotlivé milníky realizace díla, za které je smluvní pokuta uplatňována. Následně v bodech 393 argumentuje ohledně smluvního rámce smluvních pokut, jak je tento uplatněn žalovanou. V bodech 397 a následujících se rozhodčí soud zabývá právním posouzením promlčení nároku na smluvní pokuty, a to až do bodu 411; v bodě 410 se soud věnuje otázce promlčení nároku na úhradu smluvních pokut, přičemž konstatuje, že žalovaná své nároky na smluvní pokuty uplatňovala od samého počátku sporu, na čemž nemění nic, že vzájemný návrh byl podán až později (a tento bylo třeba opravit). Rovněž odůvodňuje, že s

ohledem na nejistotu ohledně možnosti započtení předmětných pohledávek byla žalovaná vyzvána právě k podání vzájemného návrhu a že rozhodčí soud přistoupil k poučení ohledně odstranění vad takto vzneseného vzájemného návrhu. V bodech 412–415 se rozhodčí soud věnuje posouzení otázky, zda žalobkyně byla v prodlení s dokončením jednotlivých milníků a v bodech 416–426 se pak zabývá věrohodností znaleckého posudku STATIUKUM. Pokud jde o prodlení žalobkyně, pak toto je argumentováno zejména v bodě 427 rozhodčího nálezu, kde vyhodnocuje rozhodčí senát, k jakému prodlení ohledně jednotlivých milníků dospěl, přičemž odkazuje, že takto učinil („rozhodčí senát vyhodnotil“) na základě znaleckého posudku STATIKUM. V bodech 428–441 pak rozhodčí soud rozvádí své právní závěry ohledně dnů prodlení ve vztahu k jednotlivým milníkům. V bodech 440–447 se pak rozhodčí nálezu věnuje právnímu posouzení maximální výše odpovědnosti za smluvní pokuty a v bodech 459 a následujících pak právnímu posouzení snížení nepřiměřeně vysokých smluvních pokut. Z bodu 31. rozhodčím nálezu se pak podává výčet, které důkazy předložené žalující stranou rozhodčí soud provedl (jedná se o cca 300 listinných důkazů); pod písm. b též bodu rozhodčí soud uvádí, jaké důkazy předložené žalovanou rozhodčí soud provedl (zde se jedná cca o 100 důkazů); rozhodčí soud rovněž odůvodňuje, proč neprovedl k důkazu další důkazy navržené stranou žalovanou označené čísly 109–172. Pokud jde o závěr znaleckého posudku předloženého žalobcem, pak v bodě 414 rozhodčí soud uvádí, že se rozhodl neřídit znaleckým posudkem Ing. Miloslavy Popenkové a prof. Čenka Jarského, neboť tento dle závěru rozhodčího soudu neposuzuje skutečnou dobu prodlení žalobkyně se splněním příslušných milníků, ale podrobně se zabývá otázkami technologicky odůvodněné doby dokončení milníků, počtu pracovníků apod.

5. Ze zápisu z jednání Rozhodčího soudu z 21. 4. 2022 soud zjistil, že tímto bylo zahájeno jednání ve věci; rozhodčí soud seznámil strany s judikaturou ohledně vzniku nároků z titulu smlouvy o dílo, zejm. pokud jde o náležitosti faktur; a pokud jde o zápočty realizované žalovanou, pak rozhodčí soud odkázal na ustanovení § 1987 odst. 2 o.z. s tím, že příslušná ustanovení by měla být aplikována a že žalovaná by proto měla uplatnit své nároky formou vzájemného návrhu dle čl. 31. rozhodčího řádu (včetně úhrady příslušných poplatků); soud vyzval strany ke smírným jednáním. Ze zápisu z jednání konaného 25. 5. 2022 soud zjistil, že předmětem bylo projednání otázky definované v procesním nařízení číslo 1, zejm. co se týká toho, zda nároky žalované jsou způsobilé k započtení; pokud jde o výklad § 1987 odst. 2 o.z., pak rozhodčí senát poukázal na to, že si je vědom judikatury, na kterou je odkazováno, a zopakoval, že rozhodnutí o údajných nárocích uplatněných k započtení by vyžadovalo rozsáhlé dokazování a rozdílné důkazní postupy; tedy že nemá pohledávky za způsobilé k započtení. V tomto duchu byla žalovaná opět vyzvána, aby své nároky z titulu pozdního dodání a množstevních nedostatků, tzv. údajná započtení, uplatnila formou vzájemného návrhu v souladu s čl. 31 rozhodčího řádu. Ze zápisu z jednání konaného dne 18. 1. 2023 pak soud zjistil, že se žalobkyně vyjadřovala k podstatě vzájemného návrhu, zejm. žádala i rozhodčí soud o vyjádření k tomuto s ohledem na jeho nejednoznačnost; rozhodčí soud poté shrnul dosavadní písemná podání předložená stranami a uvedl, že hlavním účelem tohoto jednání je zabývat se vzájemným návrhem žalované z 30. 6. 2022; žalovaná poté prezentuje tento svůj vzájemný návrh; poté se žalobkyně vyjadřuje k tomuto vzájemnému návrhu (a jeho potenciálním změnám); žalobkyně odkázala na svá písemná podání, uvedla, že návrh považuje za neopodstatněný s tím, že by se rozhodčí soud měl zaměřit zejm. na to, zda nároky uplatněné žalovanou nejsou promlčeny, zda výpočet souhrnné hranice odpovědnosti byl učiněn správně, dále na otázku bankovní záruky a na to, zda souhrnná hranice odpovědnosti by měla být použita poměrně nebo chronologicky; na jednání bylo provedeno dokazování; stranám byla dána možnost vyjádřit se k jednotlivým důkazům; strany byly vyzvány, aby své připomínky poskytly v písemné formě, v kompletním rozsahu; rozhodčí soud poté informoval strany, že vzájemný návrh považuje za dostatečně určitý; rovněž informoval, že i žalobní návrh jako takový považuje za dostatečně určitý; rozhodčí soud poskytl straně žalované prostor k vyjádření se k námitce promlčení; strany byly vyzvány k předložení originálu některých důkazů a vyzvány k reakci na proběhlé dokazování (do 8. 3. 2023);

rozhodčí soud rovněž upozornil strany, že po tomto jednání již může být dokazování ukončeno a vydán rozhodčí nález.

6. Z procesního příkazu číslo 10 rozhodčího soudu ze dne 2. 11. 2022 soud zjistil, že rozhodčím soudem byl žalovaný vyzván k odstranění vad (dle § 43 odst. 1 o.s.ř.) vzájemného návrhu z 30. 6. 2022 v tom smyslu, že žalovaný nespecifikuje, za které dny prodlení si nárokuje příslušné smluvní pokuty a za které nikoliv; z odůvodnění se podává, že k výzvě bylo přistoupeno, protože v několika případech se žalovaný domáhá kompenzace pouze ve vztahu k části tvrzeného prodlení, tedy že je třeba ze strany žalované upřesnit, za které dny je prodlení nárokováno, resp. za které dny je nárokována smluvní pokuta a za které dny nikoliv. Z reakce žalovaného z 10. 11. 2022 soud zjistil, že ve stanovené lhůtě do 10. 11. 2022 tímto žalovaný reagoval na tuto výzvu k odstranění vad vzájemného návrhu s tím, že doplnil způsobem popsaným v tomto podání. Z procesního příkazu číslo 11 rozhodčího soudu pak soud zjistil, že tímto příkazem ze dne 21. 11. 2022 byl v návaznosti na učiněné doplnění žalovaný rozhodčím soudem znovu vyzván k odstranění vad vzájemného návrhu (rovněž s odkazem na § 43 odst. 1 o.s.ř.) s tím, že žalovaný má přesně uvést dny, na základě nichž v rámci vzájemného návrhu žádá smluvní pokuty a za které nikoliv s tím, že je navíc žádáno upřesnění, jak jsou tyto smluvní pokuty nárokovány, pokud jde o použití ustanovení o souhrnné odpovědnosti a pokud jde o skutečnost, že došlo k splnění několika smluvních pokut z bankovní záruky; z odůvodnění se podává, že k této další výzvě přistoupl rozhodčí soud proto, že je třeba doplnit tvrzení o smluvních pokutách ve vztahu k ujednání o souhrnné odpovědnosti a k částečné úhradě smluvních pokut z bankovních záruk. Soud dále zjistil, že na tento procesní příkaz (ve spojení s příkazem číslo 12) pak reagoval žalovaný dne 6. 12. 2022, a poté 9. 1. 2023.
7. Z procesního příkazu číslo 1 a procesního příkazu číslo 3 rozhodčího soudu soud zjistil, že žalovaný byl rozhodčím soudem poučen, resp. vyzván k tomu, že pokud chce učinit pohledávky, které jinak namítá k započtení, předmětem rozhodčího řízení, pak tak musí učinit cestou vzájemného návrhu a uhradit za toto příslušné poplatky za rozhodčí řízení (neboť započtení pro nejistotu a neurčitost pohledávek možné není).
8. Z procesního příkazu číslo 9 soud zjistil, že žalovaný byl rozhodčím soudem dotazován k upřesnění, zda vzájemný návrh z 30. 6. 2022 je návrhem podmíněným či nikoliv.
9. Z procesního příkazu číslo 13 soud zjistil, že žalovanému bylo rozhodčím soudem sděleno, že má odstranit vady vzájemného návrhu v intenzích předchozích procesních příkazů do stanovené lhůty.
10. Soud ve věci (duplicitně) nehodnotil listiny týkající se průběhu rozhodčího řízení, které byly založeny stranami samostatně k důkazu, a to z důvodu, že soud vyšel z obsahu rozhodčího spisu, který byl připojen a k důkazu proveden jakožto celek; hodnocení těchto listin by tak bylo nadbytečným a duplicitním. Soud nehodnotil dále obsah smlouvy o dílo ze 13. 11. 2018 ani vedlejší smlouvy na opláštění, ani vedlejší smlouvy na ocelářské práce, obě z 15. 4. 2019, neboť úkolem soudu zdejšího není přezkoumávat věcnou správnost závěrů rozhodčího soudu; soud pak rovněž nehodnotil předžalobní výzvy týkající se žaloby uplatněné v rozhodčím řízení (z 9. 2. 2021 a 27. 4. 2021), a to ze stejného důvodu. Soud dále nehodnotil ani obsah znaleckého posudku vypracovaného Ing. Miloslavou Popenkovou a prof. Ing. Čeněkem Jarským z lednu 2021, neboť zdejšímu soudu není dána možnost po věcné stránce přezkoumávat, zda rozhodčí soud měl z tohoto posudku vycházet, či nikoliv, resp. zda je správný závěr, že z tohoto posudku rozhodčí soud nevycházel (jednalo by se opět o věcný přezkum rozhodčího nálezu).
11. Soud nezamítal žádný z navržených důkazů.
12. Soud ve věci učinil závěr o skutkovém stavu, který koresponduje zejm. s výše popsaným průběhem rozhodčího řízení a obsahem jednotlivých dokumentů, zejména procesních příkazů vydaných v rámci rozhodčího nálezu a obsahu samotného rozhodčího nálezu. Toto soud blíže rozebírá výše a toto v rámci závěru o skutkovém stavu dále neopakuje. Z takto učiněných skutkových zjištění byly učiněny dostatečné skutkové závěry pro to, aby mohl věc soud právně posoudit.

13. Soud se předně zabýval včasností žaloby, tedy zda byla dodržena lhůta k podání návrhu a je možno se jím meritorně zabývat. Podle § 32 odst. 1 ZRŘ návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak. Z přípisu rozhodčího soudu (a dodejky z DS) soud zjistil, že nález byl žalobci doručen dne 25. 7. 2023. Žaloba podaná dne 24. 10. 2023 je tak včasná.
14. Podle ust. § 31 ZRŘ soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
15. Meritem věci v daném případě bylo právní posouzení otázky, zda došlo k naplnění některé ze žalobcem uváděných podmínek pro zrušení rozhodčího nálezu ve smyslu ust. § 31 ZRŘ.
16. Právní posouzení je věcí soudu a soud v tomto ohledu uzavírá, že veškeré žalobcem - po skutkové stránce - tvrzené důvody pro zrušení rozhodčího nálezu je třeba právně podřadit pod § 31 písm. e) ZRŘ. Žalobce tyto skutkově tvrzeno všechny vztahuje k tomu, že mu pro tato pochybení neměla být poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat.
17. Soud k tomuto předně zdůrazňuje, že institut zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 a násl. ZRŘ není řádným ani mimořádným opravným prostředkem proti rozhodčímu nálezu. Dovolací soud opakovaně judikoval (NS sp. zn. 23 Cdo 2273/2007; NS sp. zn. 23 Cdo 2164/2019; 23 Cdo 5360/2016), že všechny námitky vedoucí ke zrušení rozhodčího nálezu podle § 31 písm. e) ZRŘ musí být nutně procesního charakteru; musí se tedy týkat postupu rozhodčího soudu při projednání sporu, nikoliv správnosti skutkových nebo právních závěrů učiněných rozhodčím soudem. Při rozhodování o zrušení rozhodčího nálezu není soud oprávněn přezkoumávat napadené rozhodnutí věcně, tedy z hlediska správnosti skutkových zjištění a následného právního posouzení věci. Námitky účastníka směřující ke skutkovým a právním závěrům obsaženým v rozhodčím nálezu proto nejsou pro rozhodování o zrušení rozhodčího nálezu podle § 31 písm. e) RozŘ právně významné.
18. Pokud jde o posouzení otázky zachování procesních práv účastníků rozhodčího řízení, pak dovolací soud (NS sp. zn. 23 Cdo 1193/2023) opakovaně poukazoval rovněž na rozhodovací praxi Ústavního soudu, kdy Ústavní soud (sp. zn. I. ÚS 2296/20), připomněl, že „byť rozhodčí řízení nemůže znamenat vzdání se právní ochrany (srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 1794/10 ze dne 16. 7. 2013), neznamená to, že by procesní garance musely být na stejné úrovni jako v občanském soudním řízení před obecnými soudy, neboť tím by došlo k setření výhod rozhodčího řízení. Přezkum rozhodčího nálezu soudem dle § 31 zákona o rozhodčím řízení se tak omezuje na ověření stěžejních procesních otázek, zejména pravomoci rozhodce a dodržení významných procesních práv stran, naopak zcela je z něj vyloučena věcná správnost po stránce hmotněprávní (srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 3227/07 ze dne 8. 3. 2011) [...] vady odůvodnění samy o sobě důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu nejsou, stejně jako (zásadně) neposkytnutí poučení dle § 118a občanského soudního řádu, jestliže obě strany měly možnost se k věci dostatečně vyjádřit, vzájemně byly seznámeny se svými stanovisky a mohly na ně adekvátně reagovat (srov. usnesení sp. zn. IV. ÚS 3718/16 ze dne 21. 2. 2017)“.
19. Důvod upravený v § 31 písm. e) ZRŘ míří na ochranu dodržování základních procesních práv a povinností účastníků rozhodčího řízení s ohledem na zásadu jejich rovnosti (viz § 18 z. r. ř.), jak je patrné z ustálené judikatury (NS 32 Cdo 1201/2007, NS 23 Cdo 3744/2009, NS 23 Cdo 4386/2011, NS 33 Cdo 153/2013, NS 23 Cdo 1521/2013). V zákoně o rozhodčím řízení je tento

princip upraven v § 18 a § 19 odst. 2 z. r. ř., které jsou kogentní, a jakékoli ujednání stran, které by narušilo jím vyjádřený imperativ, je neplatné (NS 23 Cdo 2570/2007). Neposkytnutí možnosti věc před rozhodci projednat dle tohoto zákonného ustanovení je míněno závažně procesní pochybení rozhodčího soudu, jehož důsledkem je, že se účastník rozhodčího řízení nemůže projednání věci řádně účastnit, což znamená, že např. nemůže vznést námitku neexistence nebo neplatnosti rozhodčí doložky, nemůže se vyjádřit k žalobě a dalším návrhům a argumentaci protistrany, navrhopvat své důkazy, vyjádřit se k provedeným důkazům apod. Strany v rozhodčím řízení musí mít možnost projednání věci, což zahrnuje zejména možnost uplatnit svou argumentaci, navrhnout důkazy, vyjádřit se ke skutečnostem i k důkazům, případně se účastnit jednání atd., a to za rovných podmínek pro obě strany sporu.

20. Zásadním hlediskem je i faktická reálnost poskytnuté možnosti projednat svou věc. Zdánlivé či formální poskytnutí příležitosti, kterou fakticky využít nelze, by požadavek rovného zacházení nenaplnilo. Zároveň však odnětí možnosti účastníku jednat před soudem (rozhodcem) nenastane samo o sobě tím, že rozhodce neprovede důkazy navržené účastníkem řízení, pokud zároveň odůvodní, proč daný důkaz neprovedl (NS 32 Odo 366/2006 ze dne 11. 9. 2007).
21. Další konkrétní práva, jejichž nedodržení vyvolá aplikovatelnost tohoto zrušovacího důvodu, lze dovodit z přiměřeného použití občanského soudního řádu dle § 30 ZRR (NS 32 Cdo 953/2009) – o.s.ř. se uplatní zejména při posuzování vedení řízení a práv stran v něm, vč. přiměřené platnosti § 118a o.s.ř. Za přiměřeného použití o.s.ř. má tedy poučovací povinnost dle § 118a o.s.ř. i rozhodce, neboť v rozhodčím řízení plní roli rozhodovacího orgánu místo soudu (I ÚS 3227/2007). Tato povinnost však v rozhodčím řízení nepůsobí absolutně a pro posouzení nutnosti poučení podle § 118a o.s.ř. je třeba zhodnotit, zda tímto bylo možno předejít nepříznivému a překvapivému rozhodnutí rozhodců založenému na neunesení břemene tvrzení, břemene důkazního či odlišném právním posouzení žalobou vylíčeného skutku. Zároveň je třeba vždy zkoumat, zda právě neposkytnutí poučení podle § 118a o.s.ř. znamenalo, že účastníkovi nebyla dána možnost doplnit chybějící tvrzení nebo důkazy, a proto neunesl břemeno tvrzení nebo důkazního, nebo zda nastala situace, kdy navržené a provedené důkazy postačovaly k objasnění skutkového stavu rozhodného pro právní posouzení, které aplikuje rozhodce (NS 23 Cdo 1546/2012).
22. Důvodem pro zrušení nálezu může být i jeho překvapivost. Překvapivé nebo nepředvídatelné je takové rozhodnutí, kterým je originálním a nečekaným způsobem posouzen daný případ, aniž by účastník mohl takový směr úvah předvídat. Jedná se o případy, kdy účastník v rozhodčím řízení nedostal možnost skutkově a právně argumentovat k úvahám, kterými se při vydání rozhodnutí řídil ten, kdo rozhodnutí vydal (NS 30 Cdo 2750/2009). Princip nepřezkoumávání nálezu soudem po věcné stránce nevylučuje posouzení překvapivosti rozhodnutí a příp. nutnosti poučení účastníků, neboť důvodem pro zrušení by nebylo nesprávné posouzení, ale to, že kvůli změněné právní kvalifikaci nemohla dotčená strana plně uplatnit svá práva a nebyla v tomto směru poučena. Rozhodce musí dbát o předvídatelnost svého rozhodování, a tedy i upozornit strany na možné jiné (než stranami zvažované) právní posouzení věci a umožnit jim, aby se s ním argumentačně a důkazně vyrovnaly (NS 32 Cdo 4706/2010, NS 32 Odo 1528/2005).
23. Žalobce (v žalobě) namítal, že rozhodčí soud žalobce **nepoučil (v rozporu s ustanovením § 118a o.s.ř.) a že v tomto směru bylo rozhodnutí rozhodčího soudu překvapivé**. Jednak namítá, že došlo k nedostatečnému poučení dle ustanovení § 118a odst. 1, 3 o.s.ř., neboť jádrem sporu v rámci vzájemného návrhu bylo to, zda žalobce byl v prodlení s dokončením jednotlivých milníků díla a/nebo zda žalovaný měl naopak na základě tvrzeného prodlení nárok na smluvní pokutu dle uzavřených smluv. Žalobce se bránil tvrzením, že konkrétní milníky, které byly ve vzájemném návrhu vyjmenovány, realizoval včas, a v případě zpoždění, že k tomuto došlo z důvodu na straně žalovaného. Za tímto účelem žalobce založil znalecký posudek vypracovaný pod vedením Ing. Miloslavy Popenkové. Žalovaná založila znalecký posudek kanceláře STATIKUM s.r.o. Rozhodčí soud však v rozhodčím nálezu vzal za prokázané tvrzení strany žalované o tom, že žalobce byl v

prodlení s dokončením díla, přičemž svá zjištění založil výlučně na znaleckém posudku STATIKUM s.r.o. a přiznal žalované nárok na úhradu smluvních pokut. Žalobce tak tvrdí, že rozhodčí soud zamítl návrh na provedení důkazů potřebných k prokázání tvrzení žalobce, a poté vyhověl návrhu žalovaného s tím, že tvrzení žalobce nejsou prokázané, respektive tvrzení žalované nejsou vyvrácené. Žalobce namítá, že rozhodčí soud nepoučil žalobce o tom, že svá tvrzení navrženými důkazy neprokazuje. Ani z odůvodnění rozhodčího nálezu se pak nepodává, jak se s tvrzeními žalobce rozhodčí soud vypořádal. Tímto byla odňata žalobci možnost věc před rozhodčím soudem projednat a rozhodnutí je překvapivé. Dále žalobce namítá, že došlo k nedostatečnému poučení dle § 118a 2 o.s.ř., neboť v rozporu s právními názory prezentovanými žalobcem nárok byl rozhodčím soudem přiznán (na základě jiného právního hodnocení), přestože žalobce právně argumentoval opačně, konkrétně, že byla překročena maximální výše smluvních pokut, že žalobce důvodně uplatnil námitku promlčení a že rovněž byla jinak vyhodnocena otázka zesplatnění smluvních pokut. Pokud rozhodčí soud přistoupil k jinému právnímu hodnocení, pak měl žalobce vyzvat dle § 118a odst. 2 o.s.ř. k doplnění a vyličení rozhodných skutečností. I v tomto směru rozhodnutí Rozhodčího soudu překvapivým.

24. Na jednání konaném dne 17. 4. 2024 pak žalobce tyto námitky drobně přeformuloval, a to sice v tom směru, že pochybení rozhodčího soudu spočívá v neposkytnutí poučení dle § 118a o.s.ř. za situace, kdy jednak rozhodčí soud vyslovil předběžný právní názor o tom, kdy smluvní pokuty byly zesplatněny (9. 1. 2023), avšak v rozporu s tím nakonec rozhodl v rozhodčím nálezu tak, že tyto jsou splatné již dříve (1. 10. 2020), přičemž za situace, kdy změnil rozhodčí soud tento předběžný právní názor, žalobci poučení neposkytl a tento nemohl reagovat. Dále žalobce namítal, že se žalobce bránil vzájemnému návrhu odkazem mj. na judikaturu vrchního soudu týkající výkladu nároku na smluvní pokuty v případě její limitace maximální výší; rozhodčí soud však tuto judikaturu neakceptoval a bez poučení žalobce z této nevycházel, což žalobce rovněž považuje za znemožnění věc řádně projednat před rozhodčím soudem (nemožnost reagovat).
25. Soud ohledně těchto námitek předně odkazuje na výše uvedené, tedy, že úkolem soudu v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu není rozhodování o opravném prostředku proti rozhodčímu nálezu samotnému, tedy že zdejší soud se nemůže zabývat věcnou správností rozhodčího nálezu či jeho přezkumem. V tomto směru je úkolem soudu zkoumat, zda nedošlo k závažným procesním pochybením, které straně žalující skutečně znemožnily věc před rozhodcem řádně projednat.
26. Meritem skutkových námitek ze strany žalobce je to, že pokud jde o vzájemný návrh žalované, stála proti sobě dvě tvrzení - žalovaný tvrdil, že došlo k porušení konkrétních milníků realizace celého díla (a že má nárok na smluvní pokuty); žalobce naopak tvrdil, že milníky byly splněny, a pokud k posunu termínu došlo, pak to bylo z důvodu na straně žalované (jejího prodlení), tedy termíny naplněné byly i tak. Je tak předně třeba upozornit na to, že rozhodčí soud byl v situaci, kdy prokazoval dvě rozdílná tvrzení (žalované a žalobce) k témuž skutkovému ději; nejednalo se o situaci, kdy by některá ze stran prokazovala své tvrzení jako jedinou verzi skutkového děje. Rozhodčí soud za této situace, po provedeném dokazování, vyhodnotil, že má za prokázaný skutkový stav tak, jej tvrdí žalovaná a naopak v tomto směru neuvěřil důkazům a skutkovým tvrzením žalobce a uzavřel, že milníky řádně včas plněny nebyly, a proto žalovanému nárok na smluvní pokutu náleží. Za této situace tak předně nelze uzavřít, že by rozhodčí soud byl povinen žalobce poučovat ve smyslu § 118a odstavec 3 o.s.ř. o tom, že neunáší důkazní povinnost ke svým tvrzením, neboť jak uvedeno, soud měl za prokázaný skutkový stav jiný, nešlo tedy o stav, kdy by nebylo prokázáno tvrzení strany žalující (bránící se vzájemnému návrhu), ale o stav, kdy má soud za zjištěný jiný skutkový stav, což nutnost poučení dle § 118a odst. 3 o.s.ř. nezakládá. Rovněž nebyly závěry rozhodčího soudu odůvodněny nedotvrzením skutečností relevantních pro rozhodnutí, tedy ani poučení dle § 118a odst. 1 o.s.ř. nebylo na místě.
27. Pokud jde o namítaný nedostatek poučení dle § 118a odst. 2 o.s.ř., pak ani v tomto směru soud nedospěl k závěru, že by rozhodčí soud byl povinen žalobci toto poučení poskytnout. Ust. § 118a

odst. 2 o.s.ř. míří na situace, kdy pro zcela odlišné, překvapivé či jinak neočekávané právní hodnocení základu předmětu sporu je nutné, aby stranám byla dána možnost doplnit skutková tvrzení a důkazní návrhy, neboť dosavadní tvrzení a důkazní návrhy nedávají možnost toto jiné právní hodnocení doposud tvrzeného skutkového stavu učinit. Tento stav za dané situace rovněž naplněn nebyl. Žalobkyně namítá, že měla být poučena k odlišnému právnímu hodnocení, pokud jde o posouzení otázky maximální výše smluvních pokut, resp. jejich součtu, uplatnění námítky promlčení či vyhodnocení otázky zesplatnění smluvních pokut. Ve všech těchto případech se jedná o otázky, k nimž strany v rámci řízení obsáhle argumentovaly, skutkově tvrdily a navrhovaly důkazy. Rozhodčí soud tak pouze učinil právní posouzení, které svědčilo ve prospěch strany žalované, nikoli žalobce. Nejednalo se tak o situaci, kdy by šlo o zcela jiné, odlišné či překvapivé právní posouzení ze strany rozhodčího soudu, které by vyžadovalo skutková či důkazní doplnění ze strany žalobce.

28. Pokud jde o reformulaci námitek žalobce ohledně absence poučení (na jednání konaném 17. 4. 2024), pak k tomuto soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že § 118a o.s.ř. neukládá rozhodčímu soudu povinnost poučit účastníka o povinnosti doplnit skutková tvrzení či důkazy návrhy za situace, kdy rozhodčí soud změnil svůj předběžně vyslovený právní názor (posouzení okamžiku splatnosti smluvních pokut). Navíc je v tomto případě skutečně nutno odlišovat okamžik, kdy pro účely rozhodčího řízení žalovaný specifikuje smluvní pokuty, které činí předmětem vzájemného návrhu (neboť předmětem nečiní veškeré existující smluvní pokuty, ale jejich části) od okamžiku, kdy celek smluvních pokut jako takový dle závěrů rozhodčího soudu uplatnil (k čemuž mělo dojít dříve, již 1. 10. 2020). I zde byla již v řízení uvedena potřebná skutková tvrzení a označeny důkazy; nebylo třeba jejich doplnění pro v posledku přijaté právní posouzení. Obdobně toto platí i o námítce, kdy žalobce argumentoval judikaturou Vrchního soudu v Praze, rozhodčí soud tuto však neakceptoval a neposkytl v tomto směru poučení straně žalobce, že má doplnit skutková tvrzení či důkazní návrhy. Ani v tomto případě § 118a o.s.ř. nezakládá povinnost rozhodujícímu subjektu takovéto poučení udělit. Poučovací povinnost dle § 118a odst. 1 o.s.ř. se týká situace, kdy by měl být účastník neúspěšný pouze proto, že nedotvrdil skutečnosti, rozhodné pro uplatněný nárok; v případě § 118a odst. 3 o.s.ř. jde o situaci, kdy účastníkem označené důkazy neprokazují skutková tvrzení - toto není situace, které se žalobce jakožto pochybení (po reformulaci námitek na ÚJ dne 17. 4. 2024) domáhá. Na případ žalobce by teoreticky mohlo dopadat ust. § 118a odst. 2 o.s.ř., dle něhož má-li předseda senátu za to, že je věc možné po právní stránce posoudit jinak, než podle právního názoru účastníka, vyzve jej, aby potřebným rozsahu doplnil skutková tvrzení či důkazní návrhy. Takováto poučovací povinnost však, viz výše, připadá v úvahu v situacích, kdy podle jiného, odlišného právního názoru rozhodčího soudu nejsou dotvrzeny či prokázány skutečnosti, které pro toto jiné, odlišné právní posouzení jsou relevantní. Ani takováto situace však nenastala. Rozhodčí soud nepřistoupil k tomu, že by hodnotil předmětné právní otázky, ať už jde o limitaci maximální výše smluvních pokut či o splatnost jednotlivých smluvních pokut, jiným způsobem (např. by dospěl k závěru, že se nejedná o smluvní pokuty apod.), pouze v rámci identického právního hodnocení (jde o smluvní pokutu; limitace maximální výši) dospěl k odlišnému vyhodnocení, kdy konkrétně se smluvní pokuty staly splatnými, respektive jak jsou tyto limitovány. Za této situace tak rozhodčí soud nebyl povinen žalobci poučení za §118a o.s.ř. poskytnout.
29. Obecně pak je nutno k tomuto doplnit, že z průběhu rozhodčího řízení se podává, že oběma stranám, tedy jak žalobci, tak straně žalované, byla poskytnuta rozsáhlá možnost uplatnit svou argumentaci, čehož obě strany bohatě využily. Podání obou stran přesahují stovky stran, jsou rozsáhle skutkově tvrzena, právně odůvodňována a strany činily (stovky) důkazních návrhů.
30. Nelze tak uzavřít, že by bylo, ať už straně žalující, či žalované, znemožněno věc před rozhodčím soudem řádně projednat. Na toto ustanovení § 31 písm. e) ZRR nemíří. Strany věc před rozhodci plnohodnotně projednaly, i proto, že z průběhu rozhodčího řízení je patrné, že strany obsáhle v plně šíři sporu argumentovaly, a to jak písemně, tak na ústních jednáních, přičemž jim byla dána

možnost i reagovat na jednotlivé procesní postupy rozhodčího soudu (ve formě reakcí na procesní příkazy) i v podobě reakcí na podání protistrany.

31. Pokud žalobce namítá překvapivost rozhodčího nálezu, pak je tato založena na tom, že nebyl poučen dle §118a o.s.ř., a proto je pro něj rozhodnutí překvapivé. Pro tuto námitku tak v plném rozsahu platí výše uvedené a soud uzavírá, že neshledal rozhodnutí pro žalobce překvapivým.
32. Takto tvrzený důvod pro zrušení rozhodčího nálezu tedy není dán.
33. **Žalobce dále namítá, že rozhodčí soud se v rozhodčím nálezu nevypořádal s tvrzeními a právní argumentací a důkazy strany žalující,** pokud jde o nároky vznesené ve vzájemném návrhu. Rozhodčí soud dle žalobce nepřihlédl k důkazům vzneseným žalobcem, neodůvodnil, proč tyto důkazy odmítl nebo proč z nich neučinil žádná skutková zjištění. To platí zejm. o posudku předloženém žalobcem (Ing. Popenková). Žalobce poté poukazuje na konkrétní rozpory v rámci stanovení splatnosti smluvních pokut, která nemají korespondovat ani s tvrzením samotné žalované. Žalobce dále namítá, že **rozhodčí soud řešil prostřednictvím znaleckého posudku STATIKUM s.r.o. právní otázky,** když rozhodčí soud se opřel výhradně o znalecký posudek této znalecké kanceláře s odůvodněním, že tento výslovně řeší, zda a jak dlouho byl žalobce v prodlení se splněním jednotlivých milníků díla. Toto je však otázka právní, nikoli skutková a není ji možno řešit prostřednictvím znaleckého posudku. Tím, že rozhodčí soud posuzoval tuto otázku jako otázku skutkovou a nikoli právní, tak věc vlastně neprojednal (rezignoval na rozhodovací činnost), tedy i žalobci odebral samotnou možnost projednání. Rozhodčí soud neodůvodnil, proč se nezabýval jinými důkazy k této otázce a rezignoval tak na svoji funkci - právní otázky, které měl řešit sám, ponechal na znaleckém zkoumání; podstatu vzájemného návrhu tak vlastně neprojednal a ponechal její řešení včetně právního hodnocení zcela na znalcích. Znalecký posudek žalobce zpracovaný pod vedením Ing. Popenkové pak nepoužil s odůvodněním, že tento neposuzuje skutečnou dobu prodlení žalobce, ale zabývá se otázkami technologickými (ohledně důvodné délky plnění milníků díla).
34. Pokud strana žalující namítá, že rozhodčí soud se v rozhodčím nálezu řádně nevypořádal s veškerou její argumentací, jejími tvrzeními a vznesenými důkazními návrhy, pak se již co do povahy těchto skutkových tvrzení nejedná o věc, kterou by se měl soud primárně zabývat v rámci návrhu na zrušení rozhodčího nálezu. Obsahově tato tvrzení žalobkyně totiž směřují právě k tomu, že nesouhlasí s tím, jak po právní stránce rozhodčí soud o nárocích, které byly součástí vzájemného návrhu žalované z 30. 6. 2022, rozhodl. Resp. jinak řečeno, nesouhlasí s tím, jak byly vyhodnoceny žalobkyní předložené důkazy při hodnocení skutkového stavu, a jak tyto rozhodčí soud po právní stránce vyhodnotil (neboť toto fakticky znamenalo, pokud jde o vzájemný návrh, prohru žalobkyně). Obsahově tak jde o požadavek na věcný přezkum rozhodčího nálezu.
35. Z provedeného dokazování se přitom podává (viz obsah rozhodčího nálezu), že rozhodčí soud své závěry uceleně odůvodnil. Nebylo úkolem zdejšího soudu (neboť by šlo o věcný přezkum) zkoumat, zda se rozhodčí soud vypořádal úplně se všemi tvrzeními žalobce a jím předloženými důkazy. Z rekapitulace obsahu nálezu se však podává, že rozhodčí soud své právní závěry uceleně odůvodnil; tj. minimálně naplnil požadavek na to, aby bylo zřejmým, proč přijal právě tento právní závěr. Za této situace, kdy je srozumitelným (soud opakuje, že nezkoumal, zda věcně správným), proč rozhodčí soud takto rozhodl, by ani nebylo pochybením, pokud by odůvodnění neobsahovalo vyjádření ke všem jiným stranami vznášeným právním hodnocením či posouzením důkazů. Obecně i pro rozhodčí soudy platí, že z odůvodnění rozhodnutí musí být patrný ucelený právní hodnocení zjištěného skutkového stavu (které považuje za správné) a že za této situace není nutné vyjadřovat se ke všem jiným právním závěrům stran. Z provedeného dokazování se ani nepodává, že by nastala situace závažných procesních pochybení na straně rozhodčího soudu, kdyby tento například zcela ignoroval argumentaci strany žalující nebo odmítal provést její důkazy a následně uzavřel, že nebyla prokázána strana tvrzení strany žalující a podobně. Nastala pouze situace, kdy rozhodčí soud vyhodnotil důkazy tak, že prokazují tvrzení strany žalující. K tomuto se v odůvodnění rozhodčí

soud vyjádřil a v základní rovině se vyjádřil i k argumentaci strany žalující. Tedy ani v tomto směru soud neshledal porušení práva strany žalující věc před rozhodci řádně projednat.

36. Obdobně toto platí i pro námitku strany žalující, že rozhodčí soud vyšel ze znaleckého posudku společnosti STATIKUM s.r.o. a pouze převzal právní závěry v tomto posudku obsažené. I kdyby tomu tak bylo (soud toto opět neposuzoval, šlo by o věcný přezkum), pak se jedná o posouzení věci rozhodčím soudem, který považuje konkrétní otázku za skutkovou či právní, k jejímuž přezkumu zdejší soud oprávněn není. Zdejší soud by musel totiž zkoumat meritum sporu a správnost závěrů rozhodčího soudu, tedy činit věcný přezkum. Strany přitom dobrovolně uzavřely rozhodčí doložku a vstoupily do rozhodčího řízení, v němž procesní pravidla jsou o něco volnější, než v civilním řízení před obecnými soudy, což se projevuje mj. zejm. v tom (naprosto většinově), že strany souhlasily s řízením jednoinstančním. I pokud by takovéto pochybení, spočívající v převzetí právních závěrů ze znaleckého posudku či záměně skutkových a právních zjištění nastalo, pak se vzhledem k jednoinstančnosti rozhodčího řízení již nedá tato věc v rámci rozhodčího řízení zhojit, avšak tento stav nelze ani suplovat věcným přezkumem ze strany zdejšího soudu, který by měl spadat pod § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení. Jinak řečeno, i kdyby bylo rozhodnutí rozhodčího soudu v tomto směru po právní stránce chybné, je to stále výsledek rozhodčího řízení, jemuž se strany podvolily a které proběhlo jinak řádně. Není to důvod pro závěr o nemožnosti věc před rozhodci projednat.
37. Zdejší soud tak již jen z povahy této námítky uzavírá, že tímto žalobkyni rovněž možnost projednat věc před rozhodčím soudem upřena nebyla. Zdejší soud se totiž může pouze omezit na to, zda rozhodčí nález obsahuje odůvodnění ve vztahu ke znaleckému posudku STATIKUM i ke znaleckému posudku Ing. Popenkové (předložený žalobcem), což obsahuje, a nemůže již hodnotit, zda rozhodčí soud vyhodnotil oba posudky správně či jaké závěry na nich učinil a zda se jedná o závěry skutkové či právní.
38. Soud tedy uzavírá, že ani v tomto směru neshledal, že by nastala situace, kdy by žalobci byla upřena možnost věc před rozhodci řádně projednat.
39. Žalobce dále namítá, že rozhodčí soud pochybil, neboť příkazem číslo 10 vyzval žalovaného k odstranění vad vzájemného návrhu ve smyslu § 43 odst. 1 o.s.ř., avšak poté, co tak žalovaný neučinil, **nedošlo k odmítnutí vzájemného návrhu**, a naopak žalovaný byl opětovně vyzván příkazem číslo 11 k odstranění vad, čímž mu byla dána opakovaná možnost odstranit vady tohoto vzájemného návrhu. Dle žalobce tímto došlo k porušení zásady rovnosti, neboť žalovanému byla poskytnuta procesní výhoda a nastal stav nerovného postavení stran. Žalobce k žádnému odstranění vad či nedostatků své žaloby nebo obrany proti vzájemnému návrhu vyzván nebyl.
40. Soud v tomto směru předně uzavírá, že samotná skutečnost, že rozhodčí soud dospěje k závěru o neurčitosti vzájemného návrhu z 30. 6. 2022, je právním vyhodnocením určitosti a náležitostí vzájemného návrhu, tedy že zdejší soud není oprávněn přezkoumávat po právní stránce správnost takovýchto (jakkoli procesních) závěrů rozhodčího soudu. Šlo by opět o věcný přezkum.
41. Z provedeného dokazování se však navíc podává, že rozhodčí soud příkazem číslo 10 vyzval obecně žalovaného k odstranění vad vzájemného návrhu, pokud jde o specifikaci smluvních pokut ve vztahu k jednotlivým dnům a částkám za ně nárokováným. V návaznosti na vyjádření strany žalované pak rozhodčí soud znovu vyzývá (příkazem č. 11) k doplnění dalších tvrzení ohledně smluvních pokut ve vztahu i k další, jiné otázce, a to doplnění, jak nárokuje (po dnech) žalovaný smluvní pokuty za situace, kdy došlo k uspokojení části smluvních pokut z bankovní záruky a rovněž ve vztahu k tomu, že je zde souhrnné ujednání o maximální výši smluvních pokut (tohoto se příkaz č. 10 netýkal). Soud tak nemá ani za zjištěné, že by tedy rozhodčí soud dvakrát vyzýval žalovaného k témuž, resp. že by pochybil, když vzájemný návrh neodmítl; a tím poskytoval výhodu straně žalující a nastolil stav nerovnosti účastníků řízení.

42. K námitce, že žalobce nebyl vyzván k odstranění nedostatků své obrany proti vzájemnému návrhu soud doplňuje, že se jedná o zcela jinou situaci. Rozhodčí soud odstraňoval vady podání (u vzájemného návrhu), aby bylo určitým, co je předmětem řízení, na toto § 43 o.s.ř. dopadá. Povinnosti odstraňovat neurčitost obrany proti žalobě o.s.ř. ani obecnému soudu neukládá.
43. Soud tedy na základě těchto tvrzení neshledal, že by žalobci byla upřena možnost věc před rozhodci řádně projednat a tento důvod pro zrušení rozhodčího nálezu tak dán není.
44. Žalobce dále namítá, že rozhodci nad dvou prvních jednáních a procesním příkazem č. 1, 3 a 9 **vyzvali žalovaného**, aby své nároky, které do té doby uplatňoval k procesní obraně formou započtení, **uplatnil formou vzájemného návrhu** (nikoliv pouze formou započtení), čímž došlo dle žalobce rovněž k narušení rovnosti postavení stran v rozhodčím řízení.
45. Soud předně uvádí, že skutečnost vznesení vzájemné žaloby se nikterak nedotkla možnosti žalobce před soudem řádně projednat jím podanou žalobu. Fakt, že úspěch vzájemného návrhu zásadně relativizoval (z finančního hlediska) jinak úspěšnou rozhodčí žalobu žalobce je otázkou jinou. Neznamená však nemožnost věc žalobce uplatněnou před rozhodci projednat.
46. Soud má z provedeného dokazování za zjištěné, že skutečně na prvních dvou jednáních a procesními příkazy 1 a 3 rozhodčího soudu, byly strany, zejm. žalovaný, upozorněny na to, že pohledávky, které uplatňuje žalovaný k započtení proti žalobě a které sestávají z nároků na smluvní pokuty z tvrzeného nedodržení milníků realizovaného díla, nejsou způsobilé k projednání v rozhodčím řízení ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z.. A to z důvodu, že nejsou dostatečně jisté nebo určité a že by v rámci rozhodčího řízení muselo být prováděno mnohem rozsáhlejší dokazování (co do objemu i směru tohoto dokazování). Soud má rovněž za zjištěné, že rozhodčí soud žalovaného poučil o tom, že pokud chce, aby se rozhodčí soud těmito pohledávkami zabýval, že je musí vznést formou vzájemného návrhu, tedy fakticky podat žalobu novou, která bude řešena jakožto vzájemný návrh v témže rozhodčím řízení (a to včetně úhrady poplatků za rozhodčí řízení).
47. Soud v tomto ohledu uzavírá, že nemá za to, že by tímto postupem došlo k odnětí možnosti žalobce řádně projednat věc uplatněnou jeho rozhodčím žalobou před rozhodčím soudem. Fakticky toto mělo sice (viz výše) dopad do reálného výsledku rozhodčího řízení pro žalobce, nicméně nikoli co do možnosti projednání jeho nároku. Námitka se týká projednání pohledávky protistrany. Zejm. však soud neshledal, že by se rozhodčí soud dopustil procesního pochybení za situace, kdy žalovaného informuje o tom, že se pohledávkami vznesenými k procesní obraně zabývat nebude (a že se v tomto směru s tímto vypořádá v rozhodčím nálezu, po argumentační stránce), a pokud jej po procesní stránce poučí o tom, že je možnost tyto vznést formou vzájemného návrhu (čímž se již rozhodčí soud, po úhradě příslušného poplatku, zabývat muset bude). Žalobce tímto nebyl dotčen na možnosti projednat svou věc před rozhodčím soudem i proto, že i nebýt tohoto poučení ze strany rozhodčího soudu, pak by žalovanému nic nebránilo vznést samostatnou žalobu na téže plnění (pouze by byla projednávána patrně zvlášť; poplatkově to pro žalovaného rovněž zvýhodněno nebylo). Ani tímto tak nerovnost stran nastolena nebyla.
48. Soud tedy na základě těchto tvrzení neshledal, že by žalobci byla upřena možnost věc před rozhodci řádně projednat a tento důvod pro zrušení rozhodčího nálezu tak dán není.
49. Soud proto uzavírá, že žádné ze skutkových tvrzení žalobce nevyhodnotil jakožto důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. e) ZRŘ, ani dle ustanovení jiného. S ohledem na vše výše uvedené tak soud neshledal opodstatněným ani jeden z namítaných důvodů pro zrušení rozhodčího nálezu a žalobu jako nedůvodnou zamítl.
50. Pro úplnost soud uvádí, že na jednání konaném dne 17. 4. 2024 žalobce potvrdil, že se domáhá zrušení rozhodčího nálezu jako celku, proto soud rozhodl jak uvedeno ve výroku I.

51. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný byl ve sporu plně úspěšný. O povinnosti žalobce uhradit náklady řízení k rukám zástupce bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř., lhůta k plnění byla určena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.
52. Žalovanému, který byl v řízení právně zastoupen, vznikly v řízení náklady v celkové výši 10 890 Kč, která je tvořena:
- 5x odměna právního zástupce za úkon právní služby á 1 500 Kč bez DPH (převzetí zastoupení; nahlížení do spisu; vyjádření k výzvě soudu ze dne 18. 12. 2023; účast na jednání soudu /2x úkon/; soud nepřiznal odměnu za nevyžádané vyjádření ze dne 8. 4. 2024), dle § 6, 7, 9/1 a § 11/1 a), d), g); § 11/3 a § 11/1 f) AT
 - 5x paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce za úkon právní služby dle § 13 odst. 4 AT á 300 Kč bez DPH
 - DPH z odměny za úkony právní služby a paušálních náhrad, celkem 1 890 Kč
 - právní zástupce je plátce DPH

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 17. dubna 2024

JUDr. Tomáš Bělohlávek, v.r.
soudce